

Cards Against Humanity

Generator de glume și vorbe de duh. Majoritatea nerușinate.

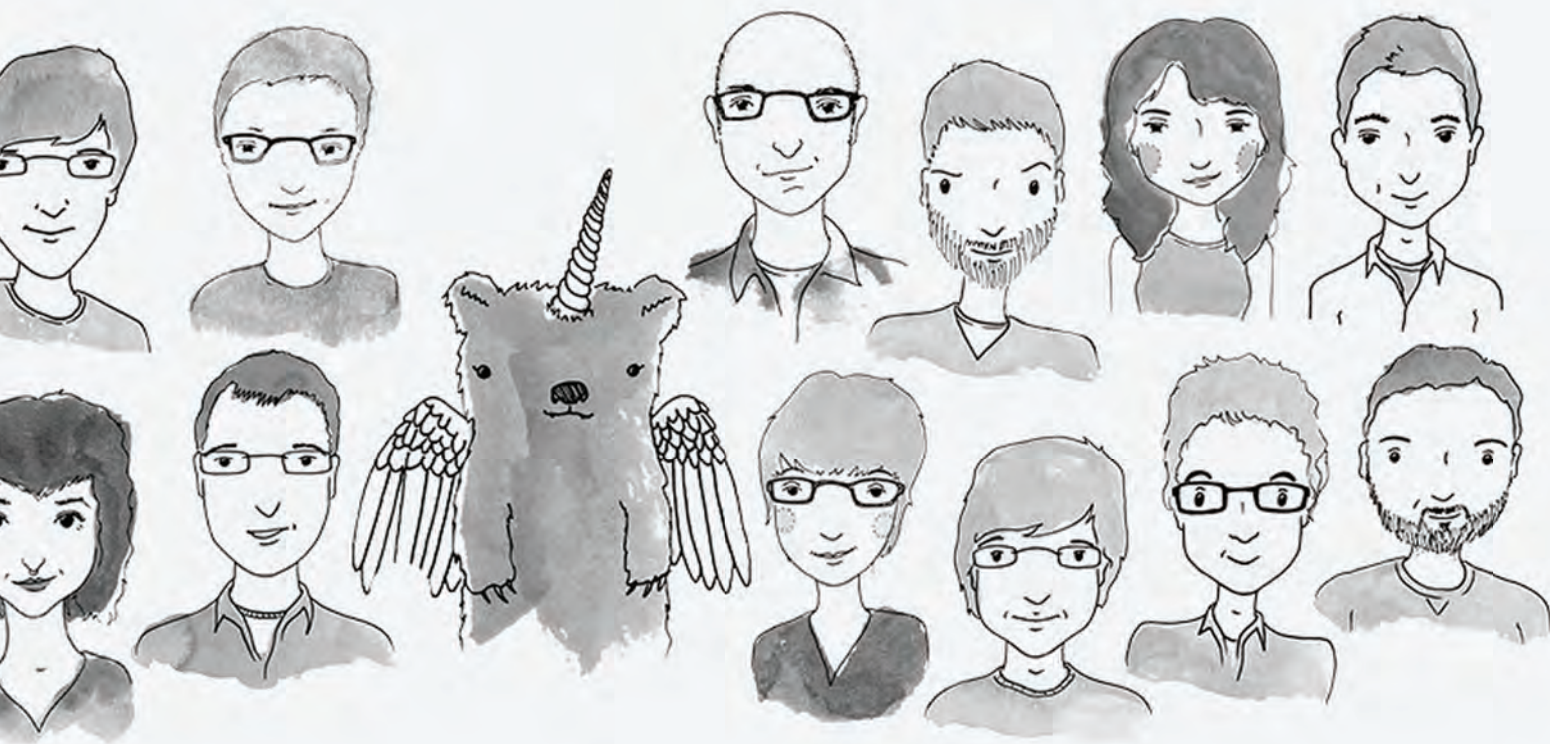
Unde pe la sfârșitul lui 2014 am realizat că în ajunul Anului Nou o să avem în casă, ca niciodată, mai bine de 10 persoane și am decis cu bucurie că trebuie să găsesc un joc de societate potrivit pentru ocazie. Știam deja că majoritatea invitaților iubesc gameboard-urile, dar era neclar câți urmau să aibă chef, cât timp am fi avut și așa mai departe. Îmi trebuia ceva ușor de înțeles, care poate fi început și pus deoparte oricând, fără limită în ceea ce privește numărul de jucători, distractiv, dar nu foarte... geeky, astfel încât toată lumea să dorească să joace etc., etc. Nu credeam că există ceva care să se încadreze, dar vânătoria începuse. După o săp-

tămână de căutări, alegeri, sortări și răzgândiri, am reușit să mă despart de BoardGameGeek și tabelele lor obsedante și mi-am îndreptat atenția către alte meleaguri. Amazon este o țintă bună pentru că mai toate produsele au zeci de review-uri, majoritatea scrise de oameni mai puțin pasionați decât cei care-și dau cu părerea pe BGG, deci exact ce-mi trebuia mie. Am sortat după cele mai bine vândute jocuri – vorba vine, există link special pentru fiecare departament în parte – și... duh... produsul de pe primul loc se încadra perfect. De fapt, de la lansarea din 2012 și până astăzi, Cards Against Humanity,,Un joc de party pentru oameni îngrozitori”, nu a cedat coroana în

categoria lui decât în momentul în care nu mai era pe stoc sau când altcineva făcea o promoție de neratat. Are mai bine de 30 de mii de recenzii și o notă mediată la 4.8 din 5... nu înțelegem cum de nu auzisem niciodată de el.

Instant Buy...și...surpriză!,,Ne pare rău dar acest produs nu poate fi livrat la adresa selectată.” Măi să fie! Nu-i nimic, îmi spusei, dau o tură pe Amazon.co.uk (adică subsidiara din Marea Britanie) și sigur ăstia îmi trimit. Ca niciodată și ei au spus nu... Ciudat, de obicei d-abia așteaptă să-mi ia banii. Atunci... bineee! Sunt român, am încercat să cumpăr și nu vreți(?), o să-l piratez! Jocul are doar cărți în pachet, imprimantă am, nu trebuie decât să cumpăr hârtie mai groasă. Google și,,download Cards Against Humanity”. În 0.26 secunde, primul link, chiar PDF-ul, direct de pe site-ul producătorului. WTF!?

„Cards Against Humanity is available for free under a Creative Commons license.” Cu tot cu manual și mici și haioase instrucțiuni de imprimare și tăiere. Tot ce vrei. Și asta de la o companie care face milioane lună de lună... Jos pălăria! Am citit textele de pe câteva cărți și am început să înțeleg și de ce nu vor să trimită pachetul într-o țară pentru care nu au o versiune localizată. Adică oricare alta în afară de US, UK, Canada și Australia. Un meci de CAH nu o să aibă impactul scontat, ba chiar poate deveni plictisitor, dacă jucătorii nu sunt versați în politica, problemele, expresiile, glumele și așa mai departe, ale țării respective. M-am dezumflat... și era atât de bun... Dar stai! Pot să traduc drăcovenia asta. Ce idee minunată! Muhahaha... Am înlocuit politicienii și VIP-urile mai puțin interesante pentru noi cu unele minorități, pe cât posibil similare, am căutat să găsesc expresii la fel de deochete sau care spun cam același lucru, am creat chiar și câteva calambururi. Nu mai rămânea decât să testez.

Pun un pic aventura pe pauză pentru a vă explica pe scurt cum se joacă CAH, altfel nu cred că o să aibă sens când o să vă povestesc despre cum l-am tălmăcit, ce am schimbat și de ce. Avem 90 de cărți negre, pline cu întrebări, și 460 albe, răspunsurile. Se amestecă separat cele două pachete, se împart câte 10 bucăți albe tuturor participanților, iar cel care s-a dus cel mai recent să se cace devine Țăr și întoarce prima întrebare. O citește cu voce tare și îi așteaptă pe toți ceilalți să aleagă un răspuns din cele 10 pe care le au în mână. Albele se pun toate cu fața în jos, Țarul le ridică, le amestecă, apoi le întoarce pe rând, recitește întrebarea și adaugă răspunsul. Pentru un efect total, recomandarea este ca întrebarea să fie recitată înaintea fiecărui răspuns. Dacă Țarul este ghinionist, întrebarea poate fi una personală, de genul: „Cum ți-ai pierdut virginitatea?”

Cards Against Humanity Store

Sorry, foreign person, but our store is not yet available in your inferior country.

Răspunsurile posibile variind, așa cum puteți și observa din imaginile alăturate, de la calde sau glumețe, până la total nepotrivite sau de-a dreptul horror. După ce toată lumea s-a calmat și a încetat cu glumele, chicotele și/sau hohotele, Țarul

alege răspunsul care i s-a părut cel mai haios și persoana respectivă primește un Punct Strașnic (Awesome Point). Inițial am imprimat și vreo 100 de Puncte din astea Magnifice, dar am realizat că Țarul poate da pur și simplu alesului cartea nea-

Cum mi-am
pierdut
virginitatea?

(Intr-)
O moară plină
de cadavre.

(Cu)
Capra cu trei
iezi.

(Cu)
Abramburica.

(A; La)
Jilava.

Habar nu am.

(A; Cu)
Copii africani.

(Cu; La)
Cutremurul
din '77.

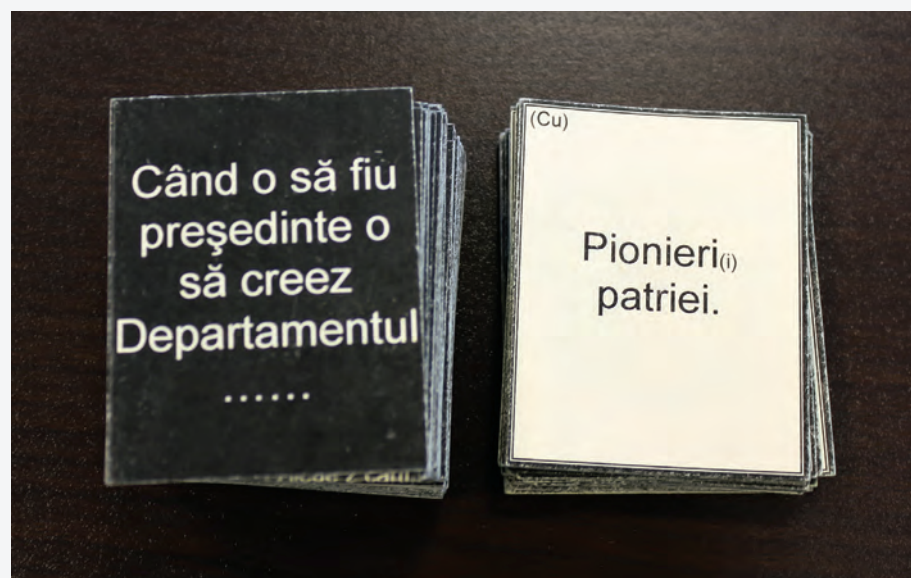
gră, cea cu întrebarea, care oricum ieșea din joc. Mai puține componente e întotdeauna mai bine, în cadrul unui joc de party.

Răspunsurile folosite se pun deoparte, toată lumea trage încă o carte albă, pentru a-și reface mâna de zece, și e rândul, în sensul acelor de ceasornic, sau invers - regulile pot fi modificate după cum vrea OCD-istul fiecărei case), următorului jucător să devină Țar și să întoarcă o întrebare. Și tot așa. Puteți juca până când cineva strânge 5 sau 10 Puncte Mărețe sau cărți negre, după caz, sau ca noi, ca nebunii, până când terminați toate întrebările. Nu ne-a luat decât vreo 6 ore - nu mai țin minte dacă le-am dovedit. Mă dureau fălcile de râs, iar a doua zi jumătate dintre noi eram răgușiți. După două trei mâini, până și cei care de obicei

nu se joacă și preferă să stea lângă noi și să be-lească ochii în telefoane ni s-au alăturat. Încă mai vorbim despre acel revelion. Primul joc a fost, spre bucuria și mândria mea, o reușită totală. O reușită care nu ar fi avut însă proporții atât de mari dacă nu am fi introdus, la recomandarea cuiva de pe Amazon, o nouă regulă (spre deosebire de majoritatea boardgame-urilor, aici manualul te îndeamnă să-ți faci propriile reguli și, dacă vrei, chiar să creezi extra cărți): Țarul trebuie să aleagă și răspunsul care i s-a părut cel mai slab, persoana care l-a pus în joc fiind „obligată” să bea un păhărel.

Îmi aduc aminte că aveam două sticle de palincă și mi-a fost teamă că unii dintre noi o să se îmbete și ori o să li se facă rău, ori o să degenereze petrecerea. M-am înșelat, pentru că eram atât

de mulți și foarte rar se întâmpla ca cineva să fie ales de două ori la rând, nimeni nu s-a îmbătat. Dacă aveți de gând să jucați toate întrebările și sunteți doar 6 sau mai puțini, lăsați-o mai moale cu țuica sau palinca, dați-o pe vin și nu alegeți pahare mari. În plus, nu forțați fetele, nu forțați pe nimeni, să bea tărie (sau să bea punct) dacă nu vor. Aveți grijă să fie în casă și o sticlă de lichior sau vermut, bere, suc de portocale etc. Dar ce vă tot dădălesc, sunteți oameni în toată firea, mă aștept de la voi să vă comportați responsabil și să aveți grijă și de ceilalți - doar voi ați adus jocul și cel mai probabil sunteți gazda. Dacă alcoolul nu se potrivește cu grupul, atunci îl puteți înlocui cu... porunci sau cu ce vă mai trece vouă prin cap, dar, de obicei, am observat că poruncile tind să-i îndepărteze pe cei mai rușinoși sau fără chef. E mult mai important ca toată lumea să joace și să se simtă bine, chiar și cu riscul unor consecințe mai puțin entuziasmante. Jocul nu poate fi recomandat sub 16/17 ani, atât datorită limbajului implicat, cât și a alcoolului. Bine... la cum cresc generațiile actuale, la 15 ani deja s-ar putea să vă învețe ei ce înseamnă anumite cărți... dar, suntem site serios, monșer, nu putem arunca chiar așa cu recomandările de vârstă. CAH mai are câteva mici reguli: Țarul, logic, nu ar trebui să-și răspundă singur la întrebare; poți da un Punct Falnic înapoi pentru a schimba oricâte cărți cu altele din pachetul mare; dacă răspunsurile se termină, le puteți amesteca din nou și le puteți repuneți în joc și, așa vrea să spun, și așa mai de-parte, dar astea sunt cam toate.

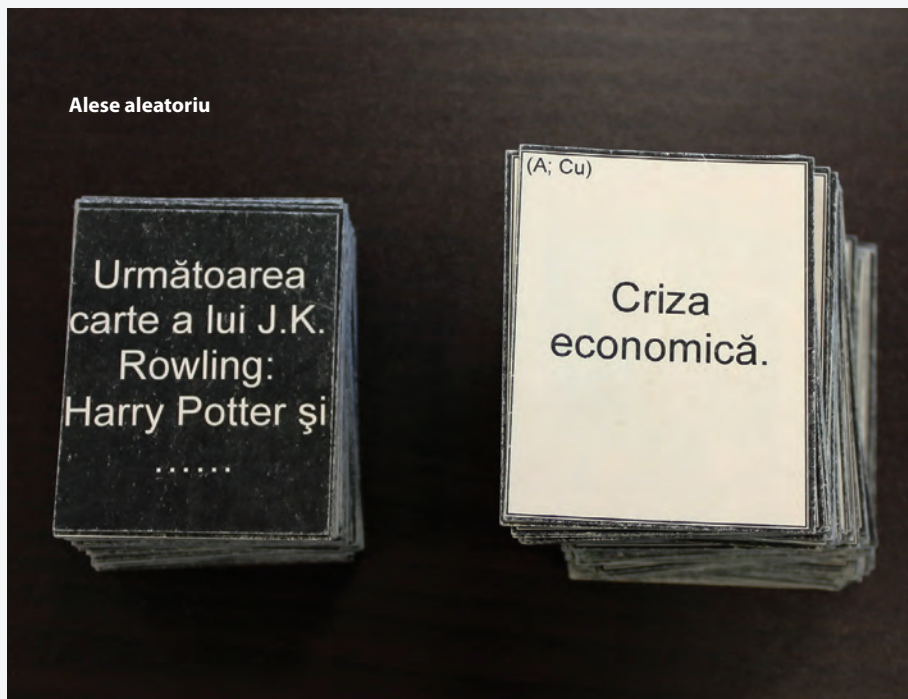

CUTIE, IMPRIMARE, AGRAFE

În momentul în care am download-at PDF-ul original și am aruncat un ochi peste cărți, am strâmbat din nas. Design minimalist, nimic pe verso... Pot mult mai bine de atât. Am dublat chenarele și am adăugat un clipart drăguț din Word. Când am dat să printez însă... am înțeles. Am testat cu 3 imprimante laser, pe care le recomand pentru că praful (toner-ul) folosit rezistă mult mai bine decât cerneala imprimantelor inkjet, dar niciuna nu a reușit să încadreze perfect față-verso. Am încercat manual, am încercat să corectez din soft, am încercat chiar și cu un copiator în mod duplex. Dar ce nu am încercat! Până la urmă am renunțat la a mai ajunge la o concluzie, am printat și am tăiat. Pentru că sunt sute de cărți, nimeni nu a încercat să le țină minte după cum arată, dar dacă sunteți tipicari o să vă zgârie pe creieri. Mai bine lăsați spatele gol. Am rugat apoi soția să caute o cutie potrivită. După ce a găsit una care i-a plăcut, a printat încă două sau trei foi cu verso-urile și le-a lipit peste. Arată în continuare și după atâta timp, foarte bine. În cutia mare nu uitați să adăugați și o cutie mică cu agrafe de birou. O să aveți nevoie de ele în momentul în care apare o întrebare care vă cere să folosiți două sau trei răspunsuri. Atenție cum le aranjați, Țarul le va citi în ordinea în care le vede.

Vreo două luni mai târziu am avut iarăși șansa de a juca. Era clar că grupul o să fie mult mai liniștit și eram oarecum impacientat. În plus, jumătate dintre noi știam aproape toate întrebările și răspunsurile. S-a dovedit însă că m-am îngrijorat degeaba. Pentru că sunt atât de multe cărți și implicit combinații, CAH are o rejucabilitate destul de mare, mai ales dacă faceți pauze lungi între partide. Am răspuns dinadins cu aceeași carte fost câștigătoare și, bineînțeles că alta a fost aleasă. Ce ți se pare într-o seară OP, poate să nu mai însemne nimic într-un alt grup, în funcție de conversațiile și de glumele din acel moment, dar și de cât de pestriț e Țarul. Nu am râs la fel de mult, dar am discutat interminabil despre cele mai mari tâmpenii posibile (oricând o plăcere) și am încropit și câteva strategii. Dacă vrei să câștigi, trebuie să încerci să ghicești cam ce o să aprecieze fiecare mai mult. E interesant să descoperi limitele prietenilor sau cunoștințelor în acest

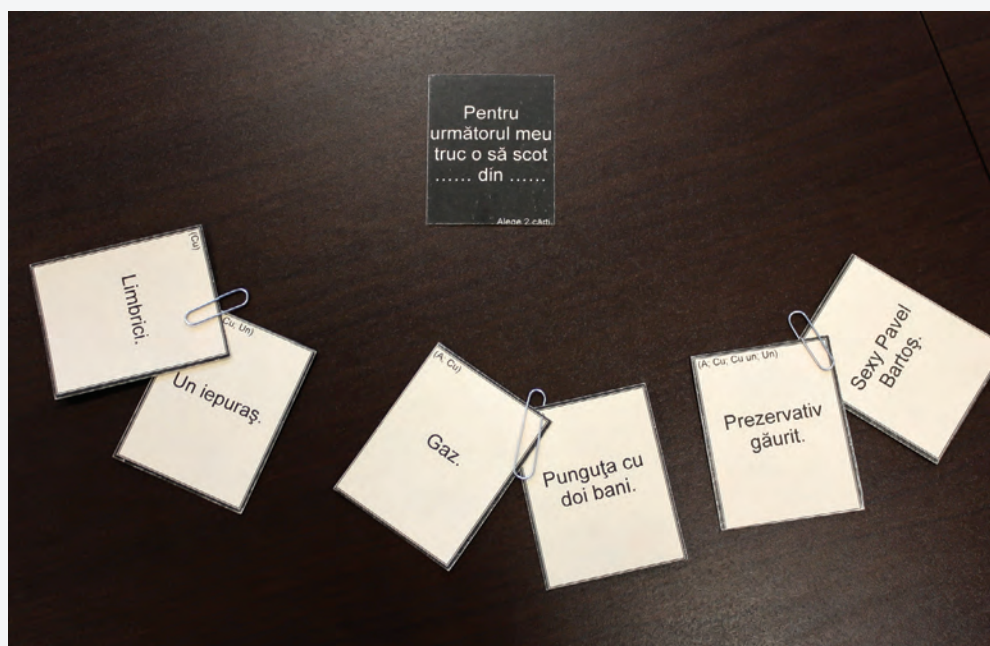

fel și e mereu haios când un el crede că e clar câștigător dar jumătatea-i mai bună începe să strâmb din nas.

Tot jucând am realizat că unele cărți încep să-și piardă din putere. Inițial erau haioase, dar în timp lumea a început să uite de acel produs, politician, întâmplare, sau mai știu eu ce mai inventasem acolo. Le-am recondiționat și am încercat să aleg fețe, denumiri și atingeri nemuritoare. Mi-am dat seama apoi că, fără să realizez, am fost parțial cu majoritatea numelor alese – vorbesc aici de tot jocul și nu doar de cărțile schimbate. Pentru noi,ăștia mai în vârstă, un Chuck Norris, Arnold sau Iliescu sunt nume care înseamnă destul de mult, dar rezonază mult mai puțin cu generațiile mai tinere. Din acest punct de vedere nu mă pricep suficient pentru a face mai bine, plus că am impresia că vedetele actuale sunt mai eferescente și au tendința să dispară și să fie uitate peste noapte. Unele cărți am observat că devin

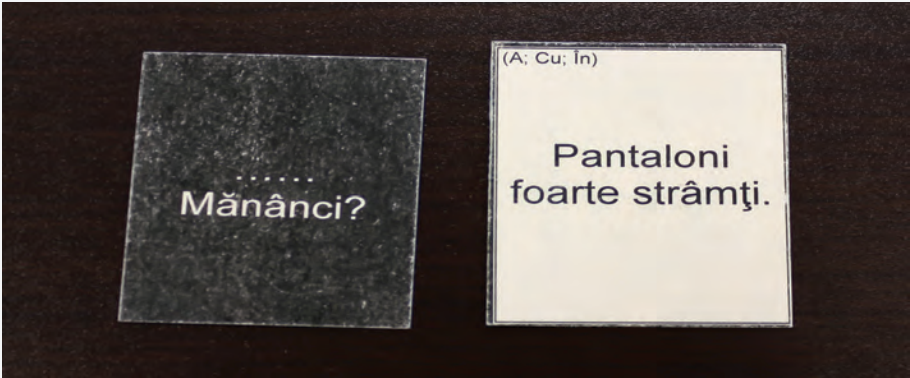
mai puternice sau mai de actualitate în funcție de evenimentele interne și internaționale. Un exemplu trist fiind „Corpul lui Vadim.”, răspuns care, după moartea Tribunalului, nu a mai fost folosit de nimeni. M-am gândit de n ori să o retrag sau să o schimb, dar găsesc că atâta timp cât te face să simți ceva își are locul ei. Avem apoi un prieten de origine rromă care... cum să formulez aici... e clar că toată viața a luptat împotriva acestei „stigmat”. M-am gândit de două ori, înainte de a juca cu el, dacă să scot sau nu toate cărțile „injurioase”, dar am decis împotriva. Doar despre asta e tot jocul, nu? Viața a lovit din plin și cineva care nu-l cunoștea a răspuns, bineînțeles, și haios de altfel, ca țiganul la mal. Pentru câțiva dintre noi tensiunea a sărit instantaneu la cote alarmante, dar atmosfera era prea destinsă și veselă pentru a lua o turnură negativă.

În versiunea originală există și vreo 10 cărți cu cuvinte mai puțin uzuale, tocmai pentru a ne

NUMĂR OPTIM DE JUCĂTORI

Dacă selectați oricare din jocurile prezentate pe BoardGameGeek, o să descoperiți în căsuța de informații și un număr optim de jucători. Este o căsuță foarte importantă pentru că vă spune cam de câți prieteni aveți nevoie pentru o partidă perfectă. În cazul Cărților Împotriva Umanității am descoperit, aproape la fel ca și utilizatorii site-ului, că cel mai bine merge în 6 și până la 10 jucători. În 5 sau 4 sunt prea puține răspunsuri și devine prea... intim, în timp ce în mai mult de 10 devine, discutabil, prea lent. Spun discutabil pentru că titlul nu ar trebui jucat contra timp. Chiar dacă cineva are altceva de făcut pentru câteva minute, într-un grup atât de mare ar trebui să fie mereu ceva de spus și comentat. În plus, dacă cineva vrea să iasă de la masă pentru o bucată de timp sau să intre în horă undeva la mijlocul jocului, nu ar trebui să existe nicio supărare. Pentru a mări numărul de participanți vă recomand să-l introduceți în joc și pe Rando Cărturarul care spune: Pentru fiecare rundă trageți aleatoriu din pachet o Carte Albă și puneți-o în joc. Această carte aparține unui jucător imaginar numit Rando Cărturarul. Dacă se întâmplă să câștige jocul, toți jucătorii pleacă acasă dezonozați/morți de rușine. Noi l-am băgat pe Rando de vreo două ori în seamă și joaca nu a avut de suferit, ba din contră.

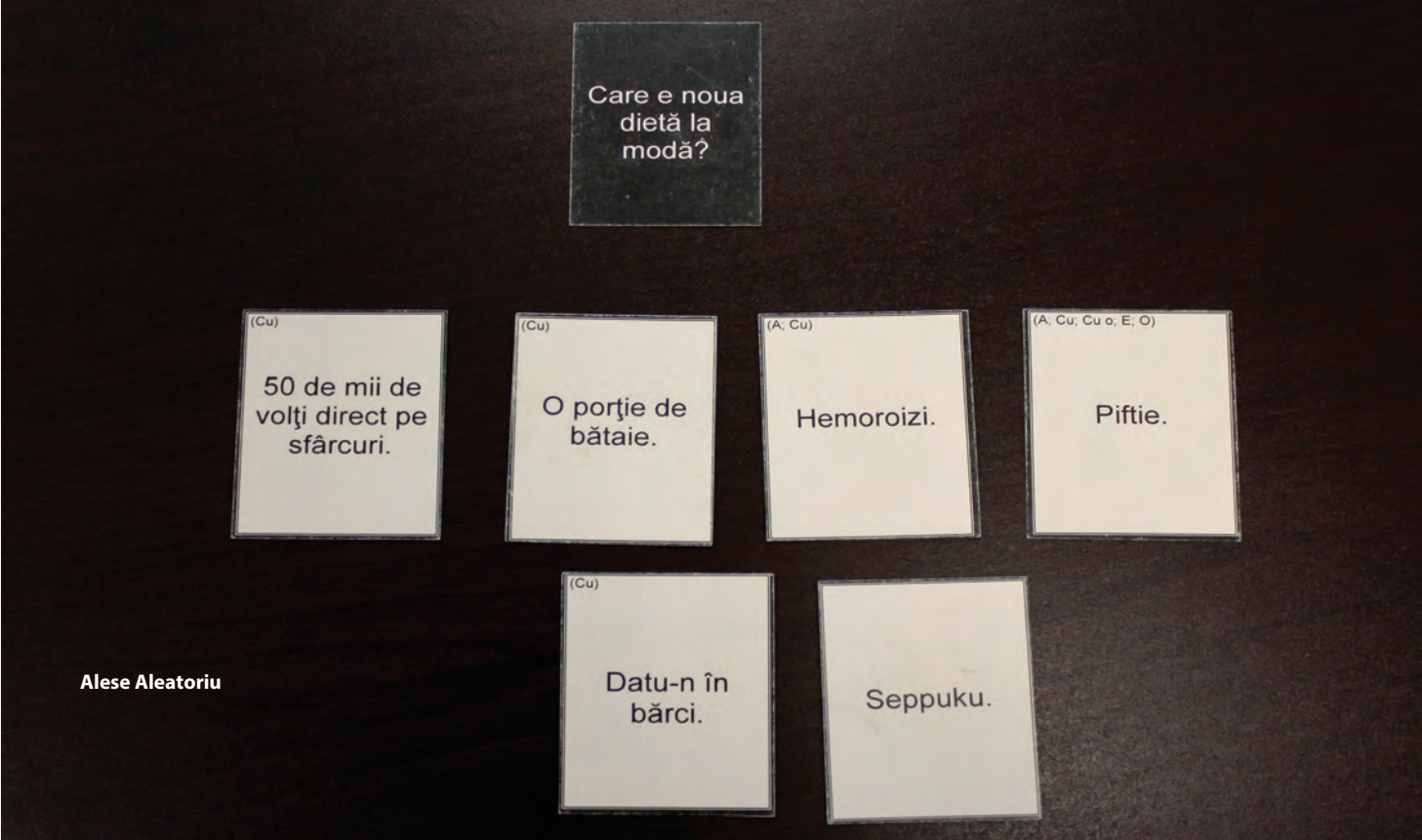

pune în dificultate (dacă nu știm ce înseamnă) când le tragem din pachet. Pentru unele dintre ele a fost deosebit de greu să găsesc termeni similari. Ori nu există ca simplu cuvânt, ori în română sinonimele sunt toate cunoscute și folosite. Pentru a păstra numărul de cărți, dar și pentru a respecta rețeta, până la urmă am deschis frumusele dextonline.ro și am început să apăs refresh privind cu coada ochiului la cuvântul aleator gene-

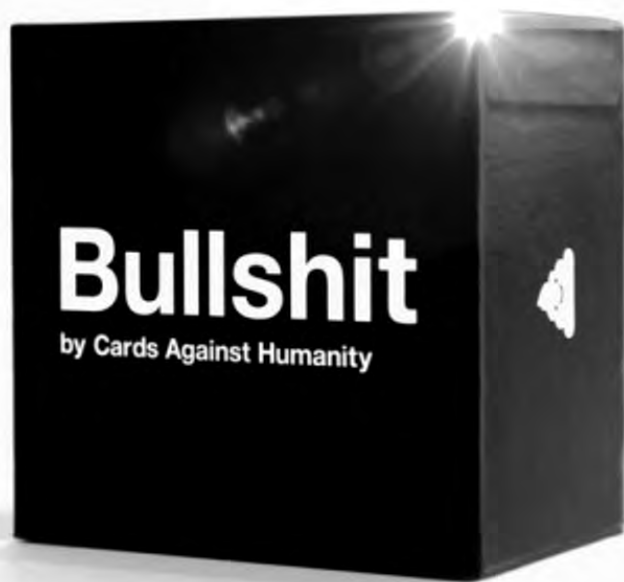
rat în partea dreaptă. E incredibil cât de multe cuvinte are limba română și cât de puține folosim. Am ales câteva care (în mintea mea) sunau interesant, în sensul că semănau cu altele, dar nu aveau nimic în comun, sau te puteau duce cu gândul la prostii, și le-am aruncat în joc. Acum, nu știu ce să spun, ori nu le-am nimerit eu pe cele care trebuie, ori românii reacționează cu totul altfel într-o astfel de situație. În cele aproximativ 10

partide pe care le-am jucat nimeni nu le-a folosit prostește, ci mai repede pentru a scăpa de ele. Țarii, la rândul lor, nu au părut nici ei că vor neapărat să afle ce înseamnă respectivele cuvinte. Au citit răspunsurile, s-au uitat un pic ciudat la mine și, dacă nu le-am explicat, au dat din umeri și au trecut mai departe. Cărțile de gen tind să rupă, în cazul nostru, cursivitatea jocului și le-am îndepărtat. Nu același lucru se poate spune și despre expresiile mai puțin cunoscute (argou), dar intuitiv obraznice. Aici toată lumea a reacționat circumspect, dar mereu cu zâmbetul pe buze, de multe ori au fost și alese ca cele mai haioase.

Mulți dintre voi cred că vă întrebați de ceva timp ce e cu parantezele din partea stângă sus a cărților. Majoritatea ați intuit răspunsul. Limba română este muuult mai flexibilă decât engleza. Ceea ce e bine pentru mine, ca recenzor, sau când construiești proză sau poezie, dar o face foarte, foarte, dificil de implementat în acest caz. Cuvântul copil, de exemplu, poate avea mai bine de 8 forme (copil, copilul, copilului, copilă, copila, copii, copiii, copile, copilelor, copiilor) în funcție de cum e folosit, în timp ce în engleză are doar două. Am descoperit că de multe ori răspunsurile nu se vor potrivi cu întrebările, oricât de generice le-aș face. Și nu vroiam să fie generice, pentru că și pierdeau din putere. Pentru a rezolva problema am decis să pun în paranteze câteva articole, pronume și/sau prepoziții și să cer tuturor să le plaseze, dacă e necesar, ori în fața răspunsurilor, ori ca modificatori ai substantivului. Toată lumea a înțeles rapid că răspunsurile trebuie să completeze întrebările și după 5-10 mâini, spre bucuria mea, nimeni nu mai citea ce era trecut în paranteză. Transformările au curs mereu lin, ba chiar, de multe ori, Țarii au folosit treceri neașteptate, care au creat noi și haioase înțelesuri. Mi-a fost un

All the poop is gone, you bought all of it.
Experience the ultimate savings this Black Friday by purchasing nothing.

Bullshit

- Don't miss this once-in-a-lifetime offer, today only!
- Literal feces, from an actual bull.
- Looks, smells, and tastes like shit. Because it is.
- Hand-packaged inside a custom bullshit box.
- Fertilize your garden, adorn a festive tree, or surprise one with the gift of poop.

Sold Out

You can [sign up here](#) to join our mailing list.
We only send new product announcements
and back-in-stock notifications.

PRODUCĂTORI DE NOTA ZECE!

Răspunsul și jocul pe care producătorii ni le-au servit nu sunt singurele lucruri cool pe care le-au făcut. Nici pe departe. În 2013, de Black Friday, au decis să lupte împotriva nebuniei și au mărit prețul jocului cu 5 dolari. Fanii și presa au luat foc și vânzările au depășit orice așteptări. Ca de obicei, toate extra câștigurile au fost donate sau utilizate în scopuri filantropice. În 2014, în „încercarea de a ne ajuta să economisim cât mai mult cu Cărți Împotriva Umanității” producătorii au îndepărtat jocul de pe toate site-urile online (nu se vinde decât online) și l-au înlocuit cu „Bullshit” – o cutie care chiar conținea balebă sterilizată. Peste 30 de mii de cutii au fost vândute și încă îmi aduc aminte (cum ai putea uita așa ceva) cum în câteva unboxing-uri de pe Youtube clienții se uitau mirați la ce au găsit și nu le venea a crede că asta e tot. Unii au și rupt rahatul pentru a vedea dacă e ceva ascuns în el... Cu banii câștigați producătorii au cumpărat o mică insulă plină de vegetație pe care au numit-o Hawaii 2 și au promis că nu o să lase pe nimeni să construiască ceva pe ea. Insula poate fi vizitată de oricine, atâta timp cât respectă regulile prezentate aici: hawaii2.website.

pic teamă că acest artificiu va produce prea multe răspunsuri posibile și că jocul va deveni prea ușor. Mi-am dat însă seama că aici nu e vorba despre ușor sau greu, este despre ce credem că ceilalți vor găsi haios, despre experimentare și exagerare – mai multe posibilități mai multă distracție și rejucabilitate.

În momentul în care am întrebat producătorii care îmi sunt drepturile mi-au răspuns așa: „Cards Against Humanity is available to remix for fun under Creative Commons licensing. If you repost any of our writing, branding, etc. on your website, you need to make it clear that it's our thing, and not your thing. And more importantly, you can't receive absolutely any profit from it (like from website ads). In short: you're free to make a translation, and share it with your friends. But you have to do it for free and make it clear that it's a “fan” translation, not made by us. Otherwise we'll smash you.”

La un asemenea răspuns, nici că putem să ne supărăm. Pentru a avea un control complet am decis să cumpăr un domeniu nou: TableTop.ro și să postez jocul acolo. Închei cu două mici, dar ferme rugăminți: Descărcați, adăugați, imprimați și transformați fără jenă, dar nu creați nicio altă sursă de download pe alte site-uri. Dacă aveți resursele necesare, împărțiți cu bucurie jo-cul (fizic) în stânga și în dreapta, dar nu vă apucați să-l vindeți. În momentul în care oricare din aceste lucruri o să se întâmple, producătorii nu o să se ferească din a ne strica joaca.

Nicolae 'ncv' Marin

This Black Friday Only!
Give Cards Against Humanity \$5 SALE